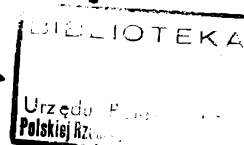

25 września 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

E21f 13/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10466.

Max Bernard
(Bytom, Niemcy).

Kl. 5 d 10.
5d 13/04

Przyrząd do zatrzymywania wózków, toczących się po torze pochyłym lub poziomym.

Zgłoszono 9 listopada 1926 r.

Udzielono 13 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 8 stycznia 1926 r. (Niemcy).

Znane są już przyrządy zatrzymujące wózki zapomocą haków, które pozwalają na toczenie się tych wózków tylko w jednym kierunku, aczkolwiek znane są również przyrządy, przy stosowaniu których umożliwione jest toczenie się wózków w obydwóch kierunkach. Te ostatnie zaczynają działać tylko wtenczas, gdy wózek toczy się z nadmierną prędkością, przy czem odbywa się to w ten sposób, że hak zachwytny jest wyrzucony zapomocą wahadłowej, obciążonej ciężarem, przedstawianej lub nieprzestawianej dźwigni kątowej, w kierunku znajdującego się ztyłu opanka i zachwytny drugą oś wózka. Przyrząd o takiej budowie umocowany jest u

podstawy szyn w sposób umożliwiający jego działanie.

Przyrządy tego rodzaju posiadają wiele wad.

Przy szybkości wózków nieco mniejszej od szybkości, przy której uskutecznia się zatrzymanie, hak zachwytny zostaje wyrzucony na taką wysokość, że zewnętrzny łuk haka trafia w drugą oś, podnosi wysoko wózek nad torem, przewraca go, wysypując jego zawartość. Hak zachwytny zgina się i często się łamie, podkład zaś przy uderzeniu haka wygina się pod działaniem siły składowej, działającej wdół, wywołując w ten sposób zmniejszenie szerokości toru. Do należytego dzia-

lania tego rodzaju haków zachwytyjących należy koniecznie, aby, na powierzchni toru na całej długości toczenia się wózków nie było węgla, kamienia i innych przedmiotów. Jeżeli hak tego rodzaju pod naporem zderzających się wózków został przesunięty, to naprawa jego jest dość złożona i zabiera dużo czasu.

Powyższe wady usuwa wynalazek niniejszy. Hak zatrzymuje lub puszcza wózki i nie powoduje w żadnym razie ich wywracania. Hak podlega tylko działaniu ciągnięcia i dlatego może być lekki. Zbędny jest tu dolny ślizgacz, jak również nie potrzeba przestrzegać, by na powierzchni toru kolejki nie było zupełnie odłamków skał. Hak zachwytyjący *a* ze ślizgaczem *d* i dźwignią *b* są przymocowane do podkładów szyn. Aby zatrzymać wózek nie potrzeba wielu zabiegów, budowa bowiem przyrządu polega na podnoszeniu do góry, względnie wahanii się sprężyny w pewnych okresach czasu. Jeżeli prędkość toczenia się wózka jest większa, względnie wózki przybywają prędzej do miejsca, w którym następuje zatrzymywanie, aniżeli to odpowiada podnoszeniu się i opuszczaniu haka zachwytyjącego, to druga oś wozu będzie pochwykana lub nie.

Fig. 1 wskazuje położenie przyrządu zatrzymującego wózek na początku działania, fig. 2 uwiadcza tenże przyrząd w rzucie z góry, fig. 3 podaje położenie przyrządu przy zachwytywaniu wózków podczas toczenia się ich w dół, fig. 4 — położenie przyrządu w chwili wypuszczania wózka i toczenia się w dół z małą prędkością, fig. 5 — położenie przyrządu podczas jazdy wózków do góry.

Dalsze fig. 6 — 12 są wyjaśnione w zastrzeżeniach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zatrzymywania wózków, toczących się po torze pochyłym lub

poziomym (fig. 1 — 5), którego hak zachwytyjący podczas toczenia się wózka po przekroczeniu pewnej szybkości ustawia się w czynne położenie, zamykające wskutek tego, iż połączona z nim dźwignia uderza o osie wózka i wyrzuca wysoko hak w kierunku przeciwnym toczeniu się wózka, znamienne tem, że dźwignia kątowa osadzona jest przegubowo na głowicy haka zachwytyjącego (*a*), który, w celu uskutecznienia stopniowego hamowania toczącego się w dół wózka, połączony jest ze ślizgaczem (*d*) (w postaci drążka, linki, łańcucha, taśmy), pociągany za pomocą dowolnego rodzaju zacisku lub hamulca (*e*).

2. Przyrząd (fig. 6) według zastrz. 1, znamienne tem, że ruchomy ślizgacz (*d*) zamocowany jest w miejscu na stałe, zacisk zaś (*e*) umocowany jest na haku.

3. Przyrząd (fig. 7) według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że dźwignia prosta lub kątowa (*b*) osadzona jest oddzielnie na podstawie (*c*).

4. Przyrząd (fig. 8) według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że dźwignia prosta lub kątowa (*b*) posiada ukośne lub wykrzywione powierzchnie oporowe (*x* i *y*).

5. Przyrząd (fig. 9) według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że dźwignia (*a*) zaopatrzona jest w ruchomą podpórkę (*s*), która zapobiega opadaniu wysoko wyrzuczonego haka (*a*).

6. Przyrząd (fig. 9) według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że na ślizgaczu znajduje się spiralna sprężyna (*k*), która doprowadza hak chwytający do położenia początkowego.

7. Przyrząd (fig. 10) według zastrz. 1 — 6, znamienne tem, że hak (*a*) wykonany jest na końcu płaskiej sprężyny lub też jest z nią połączony.

8. Przyrząd (fig. 11) według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że hak (*a*), zaopatrzony w ukośne powierzchnie oporowe (*x* i *y*),

opiera się na sprężynie płaskiej (*f*) lub spiralnej (*g*).

9. Przyrząd (fig. 10) według zastrz. 1—8, znamienny tem, że właściwy hak wykonany jest jako proste lub nieco wygięte ramię do chwytania.

10. Przyrząd (fig. 12) według zastrz. 1 — 9, znamienny tem, że hak łącznie ze

ślizgaczem i zaciskiem przymocowany jest do podwozia, a po zerwaniu się liny hak zaczepia o podkłady szyn.

Max Bernard.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

